Kyrkogårds VANDRING.se

Algot och Emma Lindblom

Algot Lindblom föddes 4 april 1869 i By socken som yngste son till Säffles först utbildade lärare, Christian Lindblom. Algot kom som postbiträde till Kalvhagen 1888, han vantrivdes till en början men blev ändå kvar. 1894 övertog han lanthandeln i Kalvhagen efter dåvarande innehavarens, Johannes Olssons, bortgång.

Algot gifte sig med änkan Emma, som han redan hade två barn med, Olof och Astrid. Ytterligare fyra barn föddes inom äktenskapet, Torsten, Elsa, Folke och Daga. Algot och Emma blev genom arv efter Emmas bror, ägare till gården Kalvhagen. Emma föddes 30 augusti 1861.

Algot var, förutom poststationsföreståndare och handelsman, även en tid föreståndare för Sydsvenskans bankfilial i Kalvhagen och kassör för det mejeri som fanns på platsen. Dessutom hade han många kommunala uppdrag. Till sin hjälp hade han, både på posten och i lanthandeln, Klara Kihilström. Som ung kom hon från Säffle och blev för resten av sitt liv en kär familjemedlem.

Algot var oftast en lättsam person, som ibland ordnade fester med lekar och underhållning av familjemedlemmarna. Då han dog 1 juni 1950 inbjöds enligt tidens sed begravningsgästerna 1,5 timme före begravningsgudstjänsten till sorgehuset där komminister Folke Ohlsson höll en andaktsstund. Sedan bars kistan över landsvägen in i kyrkan under klockringning och sorgemusik. Prestaver var godsägare Emil Björsell, Bodaholm och rektor Valdemar Dahlgren från Arvika.

Då Algot Lindblom avgick efter 60 år som poststationsföreståndare uppmärksammades detta i Säffle-Tidningen:

Det har varit ordning och reda på Botilsäters poststation. Postlokalen låg intill butikslokalen och det var herr Lindblom som härskade i bägge så allmänheten hade det rätt bekvämt vid posthämtningen.

Det är ett duktigt livsverk som lagts ner här av Lindblom. Förutom poststationsföreståndare i 60 år har han varit handlande i 40 år och lantbrukare i ett tjugotal år men gården har en son mestadels brukat. Han hade också tidigare många kommunala uppdrag.

Det är mycket som skiljer förr och nu åt. Det var ett väldigt supigt leverne förr. Pojkarna gick då fulla ute på vägen och angrep vägfarande. Jag fick ingripa många gånger. Jag var bra stark på den tiden men jag behövde aldrig slåss, det hjälpte med något handtag då och då.